

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 170. An satisfactio sacramentalis vel probata vitæ emendatio sit præmittenda absolutioni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

»gius intervallum. *Lug. Aversa & Dia. p. 6. t. 6. R.*
 »46. & p. 9. t. 6. R. 57. contra *Palaum &c.* Ratio,
 »quia iudex incognitâ causâ non potest ferre
 »sententiam. Ita *Syl. Suar. Kon. Lay. Fill. Reg. Fag.*
 »&c. *Lug.* contra *Nav. Henr. Tol. Sa, Rodri. Be-*
 »*jam, Valer. Dian. p. 3. t. 4. Ref. 53. & p. 2. t. 1. misc.*
 »R. 53. qui dicunt, etiam alium posse, non repe-
 »titis peccatis. Quæ sententia, etsi non ex ratio-
 »ne, ex principio tamen extrinsecò videtur esse
 »in praxi probabilis, (*Diana enim loc. cit. pro*
 »*ea adduxit 14. Auctores, dicitque esse usum,*
 »*sive praxin Confessariorum*) & Confessariis
 »posse servire, quando pœnitens difficulter ad-
 »duci potest ad repetenda peccata, vel tempus
 »id non fert; præsertim si ex confessione (nam
 »in ea & non extra, debet fieri) aliorum pecca-
 »torum, & ex præsentî statu pœnitentis, ipsi-
 »usque testimonio, habeant aliquam confusam
 »notitiam peccatorum præteritæ confessionis.
 »Ita *Fag. p. 2. lib. 9. c. 4. n. 22. Lug. d. 25. à n. 107.*
 »*Resp. III.* Ipse pœnitens non potest com-
 »mutare pœnitentiam, etiam in evidenter me-
 »liorem, ut docent *Sanch. 4. mor. Kon. d. 10. d. 12.*
 »*n. 13. Regin. & alii:* etsi contrarium probabile
 »dicat *Dia. p. 3. t. 4. Ref. 53. & p. 5. tr. 14. R. 73. ex*
 »*Portell. & Villalob.* Sed hoc *Turr.* temerarium:
 »communi Theologorum & fidelium sensui
 »repugnare dicit *Lugo n. 95.*

A D D E N D A.

1230. **Q**uest. 170. *An satisfactio sacramentalis vel*
probata vitæ emendatio sit præmittenda ab-
solutioni. R. S. I. Satisfactionem sacramentalem
esse præmittendam absolutioni docuit Petrus
De

De *Osma*, cujus propositionem hanc, non peractâ
 pœnitentiâ confitentes absolvi non debere, damna-
 vit an. 1479. *Sixtus IV.* Bullâ, *Liceat ea.* 17. tom.
 1. Bullarii. Opinionem illam postea renovârunt
Anton. De Dominis De Rep. c. 7. à n. 29. *Arnaldus*
De freq. comm. p. 2. à c. 7. usque ad 19. *Gabrielis*
in Speciminibus p. 2. §. 35. *Huyghens* in
thesibus 29. Nov. 1685. *Opstraet* De convers.
 peccat. q. 2. c. 2. & c. 3. §. 1. & q. 3. c. 4. §. 2. aliique
 Rigoristæ apud *Hilarium à S. Sepulchro* ad pro-
 positiones ab *Alex. VIII.* damnatas, qui dixe-
 runt praxin illam non absolvendi nisi peractâ
 prius pœnitentiâ viguisse in Ecclesia per 12.
 prima sæcula, ideoque nunc esse reducendâ. *Jo-*
annes Episcopus Castoriensis in Amore pœnitente
 pag. 196, dixit morem absolvendi ante per-
 actam satisfactionem cœpisse invalescere post
 tempora *S. Bernardi.* Sed contra est, nam praxin
 mox absolvendi fuisse in 12. primis sæculis
 ostendunt *Morinus* De administr. pœn. l. 9. c.
 14. n. 8. *Alex. à S. Teresia* in tempest. noviss. art.
 15. & 16. *Nicolaus Du Bois* in Apologia contra
 Synodum racematoriam, probans per Canones
 à 2. sæculo usque ad 12., quòd facientibus et-
 iam publicam pœnitentiam data fuerit Eucha-
 ristia, etiam per decursum pœnitentiæ necdum
 expletæ, ergo jam antè erant absoluti: absolu-
 tio autem, quæ dabatur in fine post expletam
 pœnitentiam, non erat sacramentalis, sed pro-
 foro externo reconciliativa cum communita-
 te, & attestativa pœnitentiæ fideliter expletæ:
 Atque etiam ideo liber *Episcopi Castoriensis* Ro-
 mæ suspensus est 20. Junii 1690., donec corri-
 gatur. Et quòd praxis, quæ nunc est, absolven-
 di antè peractam pœnitentiam, non sit contra

præceptum Christi, neque contra naturam rei, sed absolutè retinenda sit, cõstat inde, quia *Alex. VIII.* die 7. Dec. 1690. damnavit sequentes propositiones: 16. *Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni induxit, non politia aut institutio Ecclesie, sed ipsa Christi lex & præscriptio, naturâ rei idipsum quodammodo dictante.* 17. *Per illam praxin mox absolvendi ordo pœnitentiæ est inversus.* 18. *Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, etiamsi eam plurimorum hominum sustentet auctoritas & multo temporis diurnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur pro usu sed abusu.* 22. *Sacrilegi sunt iudicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætendunt, antequam condignam de delictis suis pœnitentiam egerint.* Constant hæc omnia etiam ex *Canonicis Romanis, De Pœn. Sacram. c. 12. n. 1. Antiquissima Ecclesie usu receptum est, ut cum pœnitentes à peccatis solvantur, pœna aliqua eis irrogatur, cujus pœna solutio satisfactio vocari consuevit.* Nec desunt rationes, nam imprimis ita semper præmittendo satisfactionem, pœnitens sæpe exponetur periculo æternæ damnationis, si nempe non habens perfectam contritionem sine absolutione moriatur. Deinde pœnitentia, quæ impletur ante absolutionem, fortè non est ex opere operato remissiva pœnarum, uti dicitur n. 1236., aut quamvis sit accedente absolutione, tamen ex opere operantis, qui sæpe remanet in statu peccati habitualis, nihil de condigno meretur, ergo nocetur pœnitenti.

1231. §. 2. Ex dictis sequitur non prærequiri probationem vitæ emendatæ, quidquid putaverint similes Rigoristæ dicentes per emendationem explorandum esse, an pœnitens habuerit verum

rum dolorem nec ne, dicunt enim probationem veri doloris esse exhibitionem boni operis, secundum illud Christi: *Ex fructibus eorum cognoscetis eos*, Matth. 7. v. 20. *Sed contra est*, quod aliunde satis colligi possit, an adsit verus dolor nec ne. Deinde universalis praxis Ecclesiæ est contraria, ergo planè imprudenter hoc requireretur. Denique hoc ipsum est specialiter contra finem Sacramenti, cujus gratia per absolutionem causata debet juvare ad emendationem vitæ, ergo malè prærequireretur emendatio ante absolutionem. His omnibus non obstantibus dicam postea à nu. 1764. absolutionem aliquando differri posse & debere.

Q. 171. *Quid præterea sit notandum circa satisfactionem sive pœnitentiam, quæ in Confessione injungitur.* R. seqq. §. I. Est conforme institutioni Christi, ut satisfactiones à Confessariis imponantur pœnitentibus, nam Trid. sess. 14. can. 14. De pœn. ait: *Si quis dixerit satisfactiones, quibus pœnitentes per JESUM Christum peccata redimunt, non esse cultus Dei sed traditiones hominum, doctrinam de gratia & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obscurantes, anathema sit.* Can. 15. *Si quis dixerit claves Ecclesiæ esse datas tantum ad solvendum, non etiam ad ligandum, & propterea Sacerdotes, dum imponunt pœnitentias confitentibus, agere contra finem clavium & contra institutionem Christi, & fictionem esse, quod virtute clavium sublatâ pœnâ aternâ, pœna temporalis pleraque exsolvenda remaneat, anathema sit.* Ratio autem est, quia satisfactio est pars Sacramenti Pœnitentiæ, ergo est ex institutione Christi, cum enim omnia Sacramenta sint instituta à

1232